KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
6F. IN NEDERLAND 40 Cts
19

DE SPRINKHAAN

DE GRAPPIGSTE WAGEN VAN HENRY FORD

GETEKEND DOOR R. REDING

HENRY FORD! DEZE NAAM KLINKT ALS EEN KLOK EN IS OVER HEEL DE WERELD BEKEND! HET BEGIN VAN DE LANGE LOOPBAAN VAN FORD WAS MOEILIJK EN DOOR ZIJN BUREN WERD HIJ GERUIME TIJD "DE DWAZE UITVINDER" GENOEMD!

Hij is van Ierse oorsprong en werd geboren te Springfield in Michigan (Verenigde Staten) in 1863. Zijn ouders waren eenvoudige boeren.

Als twaalfjarige snaak droomt Henry van niets anders dan van de mechaniek en hij richt een klein atelier in, waar hij naar believen kan knutselen en experimenteren.

Drie jaar later heeft hij een stoommachine gebouwd die de ploeg trekt...

Henry wordt leergast in een fabriek van Detroit en maakt er een plan om goedkope uurwerken aan de lopende band te fabrikeren...

In 1893 is hij hoofdmechanieker in de electrische fabriek van de Edison Company. In zijn vrije tijd werkt hij aan een ontploffingsmotor.

En op een zekere dag snort de eerste Ford-motor met veel lawaai over de keukentafel...

Niet lang nadien is hij klaar met de bouw van een koets, die er uitziet als een kinderwagen maar knettert en knalt als geweerschoten...

BANG PAF

Al de buurtjongens zijn geweldig in hun nopjes!

Waar kom jij vandaan? Weet je hoe laat het is?

Ik kom van Mr Ford! Hij heeft een koets gemaakt die alléén rijdt!

Je zou beter je lessen leren, bengel!

In Juni 1896 is Ford klaar met zijn eerste auto en waagt een tochtje in de stad.

Henry! Waar zijn je gedachten? Het regent pijpestelen!

Heren, dit is een plechtig ogenblik. Bewonder de uitvinding van professor Ford... Zal hij kunnen vertrekken of niet?

Tot ziens, vrienden!

HOERA! Hij is weg!

BANG BANG

Ongelooflijk! Henry is nu al drie uren weg en ik zie hem nog niet afkomen...

Op dit ogenblik....

Eindelijk! Waarom duw je die wagen? Heb je pech gehad?

Wat een dwaasheid! Je bent doornat en je zal beslist een verkoudheid hebben.

Hoofdzaak is dat mijn koets rijdt!

De volgende weken rijdt Ford nu en dan door de straten van Detroit tot grote ergernis van alle deftige inwoners...

BANG
BANG
TAKATAK

De paarden slaan op hol en hij sticht overal wanorde...

KLANG
BANG

Henry Ford wordt op het stadhuis ontboden...

Mr Ford de mensen van Detroit vragen, je gevaarlijke proefnemingen in de straten van onze rustige stad stop te zetten !

Belachelijk ! Mijn wagen is niet gevaarlijker dan hun koetsen met paarden bespannen...

We geloven je graag maar, in je eigen belang, zijn we genoodzaakt je experimenten te verbieden...

Ik protesteer ! Je kan toch de vooruitgang niet tegen houden !

Bedaar, Mr Ford ! We verbieden je zonder toelating door de straten van Detroit te tuffen, maar we hebben je hier een schriftelijk bewijs klaar gemaakt, dat je toelaat met een wagen zonder paarden te rijden...

Dank je, heren !

Met het eerste « rijbewijs » op zak, maakt Henry onverpoosd proefritten door de straten van de stad zonder vrees voor de verontwaardigde voorbijgangers...

KLANG
BAM !

Iedereen lacht en spot met hem...

De gek komt!

Neem jullie hoed af, vrienden, daar komt Zijne Majesteit Henry Ford...

Doch op een dag wordt hij geroepen door de leiders van de Edison-fabriek...

Henry Ford, laat je benzinekoets in je schuur staan en ik benoem je directeur... zo je weigert zal ik van je verdere medewerking moeten afzien. Wel ?

!

IK WEIGER !

Denk er nog eens goed over na. Je verwoest een mooie loopbaan, Henry ! Zo'n voertuig met een benzinemotor heeft toch geen toekomst !

Geen toekomst ? Dat valt nog te bezien. Ik dien mijn ontslag in, mijnheer de directeur !

In Augustus 1899 sticht Henry met enkele vrienden de « Detroit Automobile Cy », waarvan hijzelf de hoofdingenieur is...

Ik drink op het welslagen van onze onderneming...

BRAVO !

Het begin is echter moeilijk en het succes blijft uit...

De resultaten zijn alles behalve schitterend, jongens ! Indien we geen middel vinden om het groot publiek in onze auto's te interesseren, kunnen we de deuren sluiten !

Wat stel je dan voor, Mr Ford ?

Ten éérste : Onze auto's goedkoop aan de man brengen. Ten tweede wedstrijden tussen liefhebbers organiseren. Deze concurrenten worden dan beslist klanten !

Ford heeft gelijk ! Wie een paar centen heeft wil een auto kopen, er zijn talrijke liefhebbers voor de koersen en veel nieuwsgierigen die dat ongewoon schouwspel willen bijwonen...

Je moet stapelgek zijn om zo'n duivels voertuig te willen besturen maar... ik wil het ook proberen!

En ik ook !

Daar is de start. De auto's vertrekken. Ford zelf bestuurt zijn eerste koersauto...

Reeds bij het begin van de wedstrijd maken Ford en enkele andere deelnemers zich los van de grote groep.

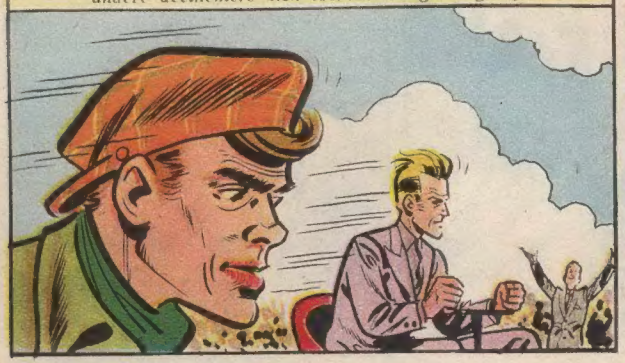

In een bocht kan Ford een concurrent voorsteken en zet de achtervolging op zijn voornaamste rivaal, Alexander Winton, in. Deze heeft zich intussen op kop gewerkt...

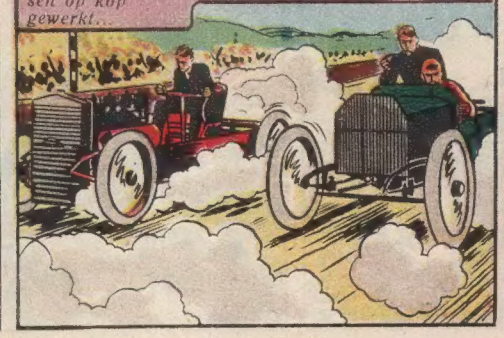

Het publiek juicht van geestdrift.

Laat je niet inhalen, Winton !...

Toon hen wat je kan, Ford !...

Het wordt een spannende strijd tussen de twee voornaamste concurrenten.

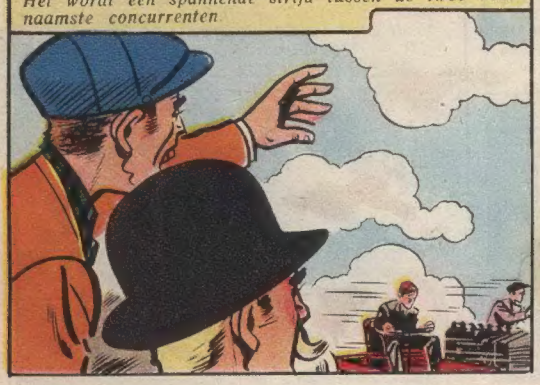

Geruime tijd blijft de koers onbeslist, dan wint Ford onweerstaanbaar veld

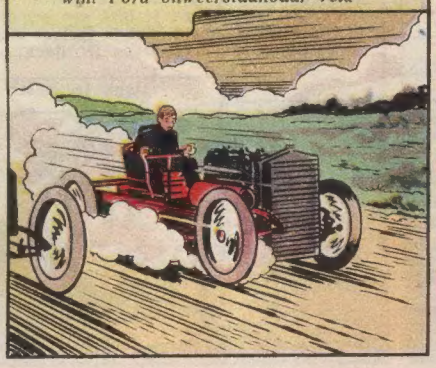

Hij rijdt als groot overwinnaar over de eindstreep...

Leve Ford !...

Ik wist wel dat er kruim in die jongen stak !...

Ditmaal heb je mij kunnen overtuigen, Mr Ford ! Morgen kom ik je even praten over een bestelling...

Noteer intussen reeds de mijne, Henry !...

En daarbij bleef het niet : in 1904 zette hij met de fameuze « 999 » 80 P.K. het wereldrecord op zijn naam : op het ijs van het meer van St-Clair reed hij 1609 meter in 39" 2/5.

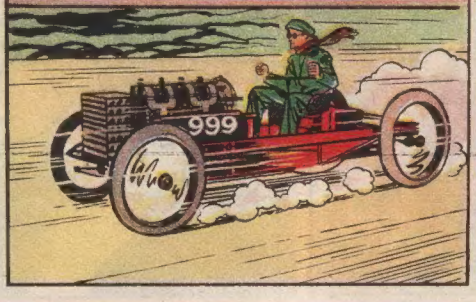

Teneinde de productie te verhogen, en de kostprijs van zijn wagens te doen dalen, stichtte Ford in 1903 de Ford Motor Company.

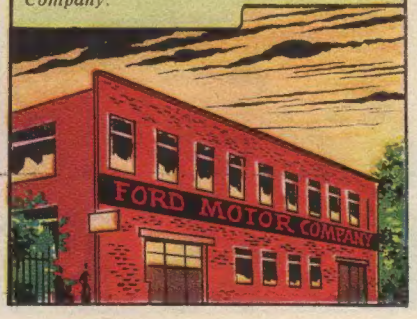

In 1908 lanceerde hij zijn model T, de populairste en ook de grappigste van alle wagens...

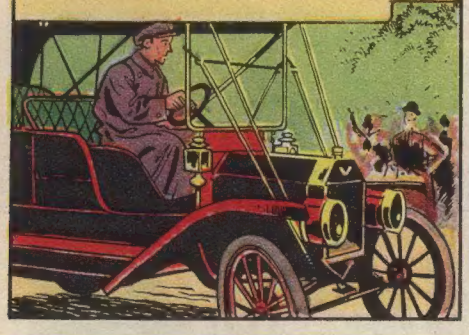

Er ging geen dag voorbij zonder dat er een nieuwe mop over dit model werd verteld ! Dat was de beste publiciteit !...

Heb je de laatste grap al gehoord ? Johnson heeft een half dozijn blikjes en een oude matras naar Ford gedragen. In een paar uren tijd hebben ze er een auto van gemaakt. Het mooiste van de zaak is dat die auto rijdt !...

Het succes van de Ford T was zeer groot. Men lachte er mee, men noemde ze de « sprinkhaan » of de « spin », maar men kocht ze ! Ze vloog overal door en was onverslijtbaar...

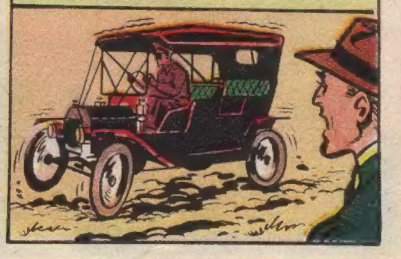

In de fabriek kon men de bestellingen niet meer uitvoeren !... Was het mogelijk de productie nog te verhogen ?... Op zekere dag had Ford een idee...

Indien wij in plaats van de man naar het werk te sturen, het werk naar de man brachten ?... Wat denk je daarvan, Edsel ?...

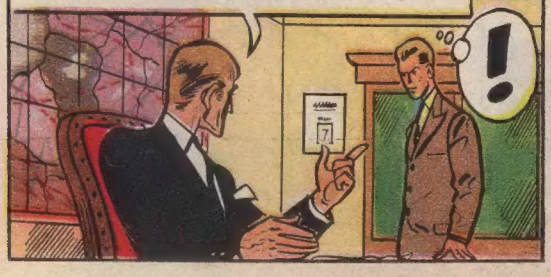

Later werkte Ford zijn ontwerp uit : de wagens werden in serie gemonteerd.

Versta je nu wat ik bedoelde ?

Prachtig ... Deze methode bespaart ons veel tijd ! Om de veertig seconden verlaat er thans een volledig gemonteerde châssis de fabriek!...

In 1914 besloot Ford zijn personeel een aandeel in de winst te geven, welke in dit jaar 10 millioen dollar bedroeg ! Henry Ford, de man die eens door de inwoners van Detroit uitgelachen werd, is een van de populairste figuren van de Verenigde Staten.

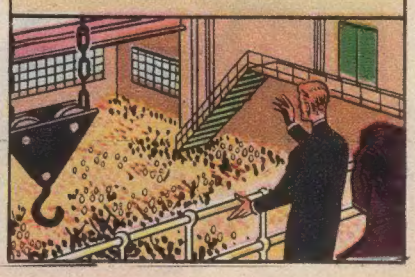

Toen kwam het fatale jaar 1914... Henry ondernam een kruistocht ten bate van de vrede.

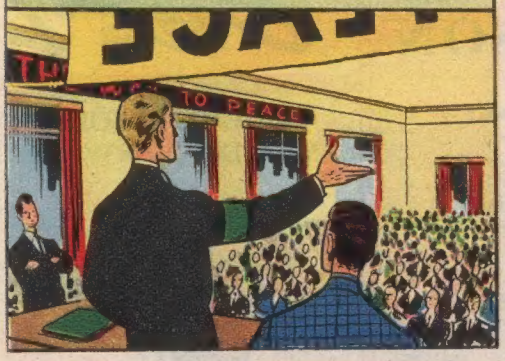

Niettegenstaande al de gevaren stak hij in 1915 de Atlantische Oceaan over en trachtte de oorlogvoerenden er van te overtuigen, dat het beter was vrede sluiten... Maar men luisterde niet naar hem...

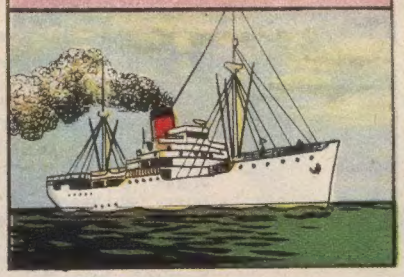

Zijn vredelievende taal werd door sommige strijdlustige Amerikanen zelfs kwalijk genomen...

Waar die z'n neus insteekt !...

Hij zou er beter aan doen zich alléén met zijn auto's en dollars te bemoeien.

Hij werd beledigd en zijn naam door het slijk gehaald. Ford spande wegens ereroof een proces in tegen een groot dagblad...

Het dagblad wordt veroordeeld om aan Henry Ford de symbolische boete van een dollar te betalen...

Even later is hij verplicht zijn fabrieken te sluiten wegens financiële moeilijkheden...

Het valt mij zeer moeilijk deze beslissing te treffen... Maar de concurrentie is te machtig !... Wij moeten onze werkwijze en onze modellen moderniseren...

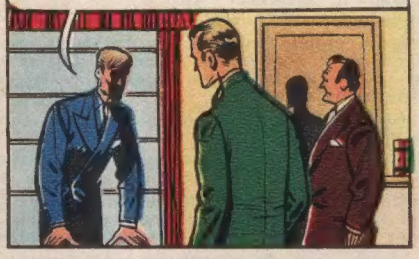

In het geheim maakt Ford alles klaar om een sensationeel model op de markt te brengen...

Op 27 October 1927 verschijnt de Ford A, als opvolger van de oude Ford T. De nieuwe auto maakt veel opheff...

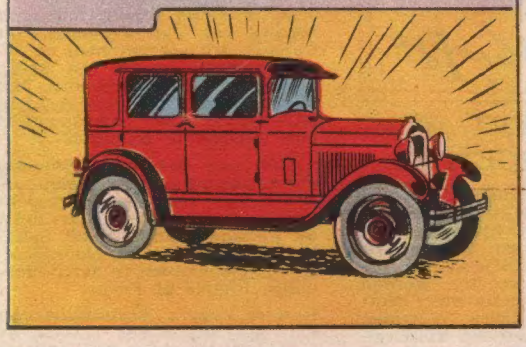

Gedurende de volgende jaren verlaten een lange reeks wagens de montageketting van de reusachtige fabriek aan de Red River. Ford heeft een eigen metaalgieterij, en zijn eigen vloot haalt de nodige steenkolen uit Virginië en erts uit de mijnen van Michigan...

Bij dit alles vindt Henry Ford nog de tijd een aantal boeken te schrijven, waarin hij zijn industriële en sociale theoriën uiteenzet.

In de tweede wereldoorlog stelt hij zijn fabrieken ten dienste van de Amerikaanse regering...

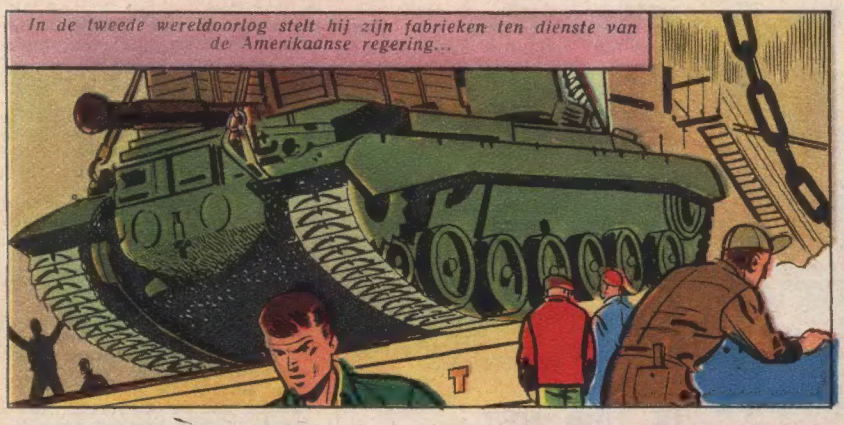

Nadat de vrede in 1945 getekend werd, opent hij zijn fabrieken opnieuw voor de civiele industrie... Op 3 Juli verlaat de eerste naoorlogse Ford-auto de fabriek...

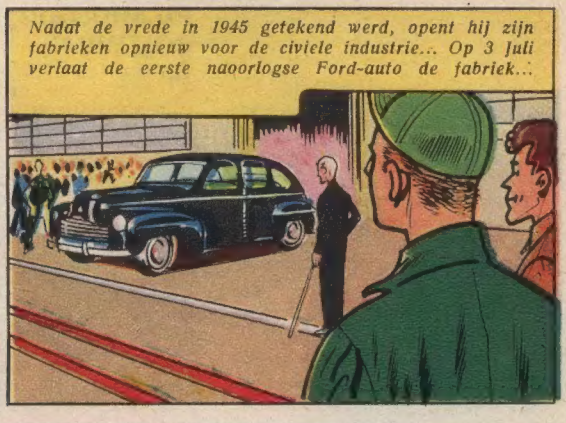

Toen in Juni 1946 het Gouden Jubileum van de automobiel met veel luister werd gevierd, brachten 50.000 personen hulde aan Henry Ford als industrieel en groot mensenvriend...

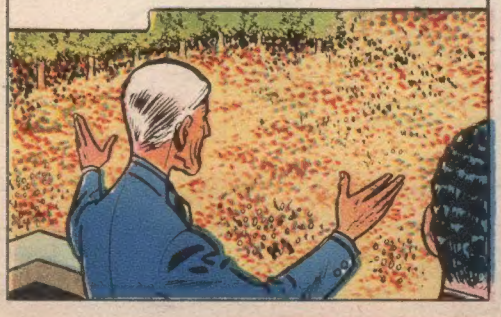

Op 7 April 1947 overleed Henry Ford in zijn buitenverblijf te Fair Lane, in Michigan...

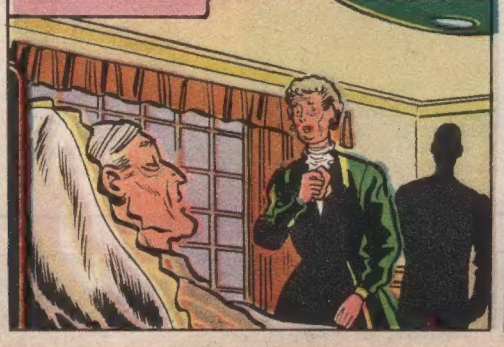

Het toeval wilde dat, tengevolge van de overstromingen van de Red River de electriciteit was afgesneden. In de woning van de autokoning flakkerden slechts enkele kaarsen en brandden een paar petroleumlampen, net als toen drie en tachtig jaar tevoren, Henry Ford geboren werd...

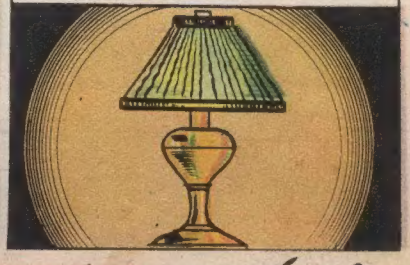

Einde

Volgende week: HET PALEIS ONDER DE HEUVEL

Onder ONS!

DANK JE WEL

voor de twee prachtige series chromo's die ik van je ontving, zo schrijft Herman Geertsema van Soestdijk (Nederland), en stuurt meteen wat bloempjes voor onze tekenaar E.-P. Jacobs. De figuurtjes, die Hergé bij iedere technische tekening, in historische costumes heeft getekend, vielen deze lezer ook buitengewoon in de smaak. Die zijn inderdaad ook zeer goed !

EEN LEUKE LEZER

R. *Rowan, van Gent,* is een leuke lezer. Hij zond mij enkele mopjes, waaronder de volgende :

De juffrouw vraagt aan Roosje :

— Hoeveel is drie maal vier ?

— Twaalf, juffrouw !

— Goed, je krijgt nu twaalf koekjes.

Had ik dat geweten, dan had ik twintig gezegd, dacht het gulzige Roosje.

Moeder : Jantje, kijk eens naar je voorhoofd ! Het zit nog vol zeep !

Jantje : Daar kan ik niets aan doen, moeder... Er was geen handdoek... en mijn hemd was te kort.

Moeder, in aanwezigheid van de kinderen tot de nieuwe meid :

— En mag ik je vragen waarom je in je vorige dienst ontslagen bent ?

Dienstmeisje : Mevrouw beweerde, dat ik de kinderen soms vergat te wassen... of het niet netjes genoeg deed...

De kinderen in koor : Toe moesje, neem haar. Het is zeker een goeie !

R. Rowan krijgt een reeks Kuifje's chromo's voor zijn spontane medewerking.

BARRY JACKSON

BARRY JACKSON ?

— Ja, mijnheer.

— Wat gebeurt er ?... U is niet meer dezelfde !...

— Ho... niets, mijnheer...

Deze kleine dialoog werd meermalen herhaald in de Londense school, die de jonge Barry Jackson (10 jaar oud) onder haar leerlingen telt.

De leraars konden het gedrag van Barry niet meer verklaren. Vroeger had hij in talrijke vakken de eerste prijs behaald, en zeker in muziek, want hij houdt dolveel van piano. En nu scheen zijn algemene belangstelling van dag tot dag te verminderen.

— Barry Jackson, zei op zekere dag zijn muziekleraar, vertel me eens wat er gebeurt. U was mijn beste leerling, en u maakte voortdurend vorderingen, en nu gaat het precies andersom. Van dag tot dag wordt het slechter. Dat kan zo niet langer blijven duren !

— Ik beloof u, mijnheer, antwoordde de jongen, dat het niet lang meer zal duren.

En inderdaad, enkele dagen later begon Barry Jackson weer meer en meer voldoening te geven aan zijn leraars. Vier weken later was hij weer de oude, en behaalde opnieuw schitterende resultaten.

En dan kwam de dag waarop Barry de eerste prijs voor piano wegkaapte.

— Wel Barry, nu moet u me toch eens vertellen wat er daar voor enkele weken met u aan de hand was ?

— Ho, mijnheer... Ik geloof dat ik blind word... Ik kan mijn boeken of mijn muziek niet goed meer lezen... Ik heb hard gewerkt : thans kan ik op het gehoor spelen...

De fiere Barry had de vreselijke ziekte waar hij aan leed, niet eens als verontschuldiging bij zijn tegenslag willen onthullen.

Slechts nadat hij de zware handicap had overwonnen door een buitengewone inspanning, verklaarde Barry wat er met hem gebeurde.

Men hoopt de ogen van de dappere jongen te kunnen redden.

Kuifje

SCHAKEN

Alexander Heldring, van Naarden (Holland), schreef mij dat hij « Kuifje » zeer waardeert, maar er graag een schaakrubriek zou in opgenomen zien. Het spijt mij, maar op deze wenk kan ik jammer genoeg niet ingaan : Plaatsgebrek !

ZELF EEN FILMPROJECTOR BOUWEN

Henny van Drongelen, van Delft, zou graag zelf een film-projector willen bouwen.

Dat is wel mogelijk, maar zeer moeilijk, en daar kan ik jammer genoeg geen raad op geven, want dat zou wel een hele rubriek moeten worden.

BESTE DANK

maak ik over aan al de Kuifjeslezers, die mij hun beste Paaswensen lieten geworden. Ze zullen het me niet kwalijk nemen dat ik al hun wensen niet persoonlijk heb kunnen beantwoorden. Ik maak van deze gelegenheid gebruik hen langs deze weg nog eens extra te danken.

OOK ROBERT WERD NIET VERGETEN !

Verschillende Kuifje's vrienden herinnerden zich dat de jonge Robert, voor wie wij enkele maanden geleden een oproep richtten in « Kuifje », met Pasen ook zou vergeten worden, daar hij geen familie meer heeft.

Talrijke Kuifje's vrienden hebben hem met een klein geschenkje bedacht, zo ook o.a. Georges van Duyvenboden, van Oostende. Hartelijk dank aan al deze vriendelijke Kuifjeslezers.

HALLO HERWIN EMBRECHTS !

Ik heb gehoord dat je graag fotografeert. Ik zou met je willen corresponderen. Schrijf jij me eerst ? Hier mijn adres : *Arsène Lannoye, Hazegras, 4, Knokke aan Zee.* Graag wou ik ook met andere jongens, die houden van *wilde* bloemen en ongeveer 14 jaar zijn, in contact komen. Men schrijve me naar hoger vermeld adres.

IK HEB HET PAASNUMMER DRIE MAAL HERLEZEN

zo schrijft Hervé Maris, van Hasselt, die zijn opgetogenheid over « Kuifje » in 't algemeen, en voor dit speciaal Paasnummer in 't bijzonder, niet onder stoelen of banken heeft gestoken.

Hartelijk dank, beste vriend, voor deze sympathieke openhartigheid.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

Henk Cats, Molenweg, 79, Oss (Nederland), zou graag postzegels willen ruilen, liefst met Kuifjeslezers buiten Nederland.

Lucien Beels, van Izegem, heeft langs ons correspondentiehoekje om, reeds verschillende goede vrienden in het buitenland gevonden. Lucien is 16 1/2 jaar en zou willen corresponderen in het Nederlands, het Frans, Engels of Duits met lezers uit Zuid-Afrika, Engeland en de Engelse koloniën. Zijn hobby's zijn : postzegels, reisprospectussen en Kuifje's en andere punten.

Men schrijve hem rechtstreeks.

Jaak Decrock, Goedendaglaan, 22, Kortrijk, vroeg mij naar nieuws van Jan Verdonck, uit Canada. Hij schreef hem nu zeven weken geleden, en kreeg nog steeds geen antwoord. Jan Verdonck wordt hierbij verzocht zijn Kortrijkse correspondent enig nieuws te bezorgen.

Wim van Berckelaer, Passendalestraat, 70, Borgerhout-Antwerpen, zoekt een correspondent van ongeveer 16 jaar, liefst uit Canada, Kongo, Indië, Spanje... of zelfs van de Noordpool! Hij mag schrijven in het Nederlands, Engels of Frans.

Lisette Vissers, Hospitaalstraat, 35a, uit Bilzen (Limburg) is studente van het 2e jaar middelbaar en zou graag willen corresponderen met een meisje van ongeveer 14 jaar.

ADRES GEVRAAGD !

Godelieve Haems, Jan Breydelstraat, 88, woon je in Berchem bij Antwerpen of bij Brussel? Schrijf ons vlug anders krijg je je prijs niet.

Hetzelfde geldt voor **Jonnie Gruyaert.** Je volledig adres melden a.u.b. !

OPGELET

Ik krijg veel brieven van lezers die mij inlichtingen of raad vragen, maar die onbeantwoord moeten blijven, omdat ze zo verstrooid waren dat ze niet eens hun adres op hun brieven hebben vermeld ! Daarom, wie naar Kuifje schrijft, vermeldt niet alleen zijn adres op de keerzijde van de briefomslag, maar tevens op de brief zelf.

Om je te abonneren op KUIFJE
Om je laten in te schrijven in de club van KUIFJE
Om je KUIFJE'S BONS om te ruilen
Om de KUIFJE'S Albums te kopen
kom je naar de KUIFJE'S WINKEL
LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

JE VINDT ER OOK EEN GROTE KEUZE AAN BOEKEN VOOR DE JEUGD

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Redactie : Lombardstraat, 24, Brussel. — P.Ch.R. : 1909.16 — *Uitgever-Direct. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Gedrukt in helio door :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, Keizerstraat, 12, Brussel.
Publiciteit : **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653. — Giro 199.334 — *Abonnement:* 4 fl. per kwartaal

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Holland	: G.-J. Raat, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk	: Editions DARGAUD S.A., 60 Chée d'Antin, Parijs IXe
Zwitserland	: INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Congo	: KUIFJE CONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië	: Prof. Carlo GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada	: KUIFJE CANADA - 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

12-5-55

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 F.
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.
CANADA	1 jaar :	6,5 $

De Graaf van MONTE-CRISTO.

KORTE INHOUD

Monte-Cristo ontdekt dat Mevr. de Villefort haar stiefdochter wou vergiftigen. Hij redt het jonge meisje en onthult aan Villefort de naam van de schuldige...

DE ENGEL VAN DE DOOD

(73) BEWIJZEN ? vroeg Monte Cristo, die zich verwacht had aan deze vraag, de bewijzen die zal ik je straks bezorgen. Laat me toe je eerst te vertellen hoe ik op het spoor van de schuldige kwam. Dantès vertelde dan aan de magistraat het gesprek dat hij eertijds met Mevr. de Villefort had gevoerd, het verdwenen flesje elixir en de plotselinge ongesteldheid van Valentine. « Neen ! Ik kan het niet geloven ! riep de Villefort. Dat ware al te vreselijk ! » Monte Cristo haalde de schouders op. Wil je duidelijker bewijzen, moeten we ons slechts in de slaapkamer van je dochter achter de gordijnen verbergen.

(74) ZE deden zulks. Het was omstreeks twee uur in de morgen en Monte Cristo en de Villefort stonden onbeweeglijk achter de gordijnen. Plotseling knarste het slot even en langzaam draaide de zware deur open. Een vrouw in een witte kamerjas gehuld, sloop zacht naar het bed van de zieke. Ze bleef een ogenblik staan en luisterde scherp, dan goot ze tergend langzaam enkele druppels van een vloeistof in het glas dat op het nachttafeltje van de zieke stond. Met een haast bovenmenselijke inspanning gelukte Villefort er in een kreet van afgrijzen te onderdrukken. In het flauwe schijnsel van de nachtkaars herkende hij de vrouw.

(75) MEVROUW de Villefort luisterde nog een paar seconden naar de rustige ademhaling van Valentine en verwijderde zich dan even geruisloos als ze gekomen was. Villefort en Monte Cristo wachtten nog een poos vooraleer ze uit hun schuilplaats te voorschijn kwamen. De graaf nam het glas met het vergif, vergewiste er zich van of Valentine werkelijk beter was en volgde de magistraat. Deze laatste kon zijn leed niet verkroppen. Dikke zweetdruppels pareldden over zijn lijkwit voorhoofd. Z'n wangen waren ingezakt, z'n lippen trilden, z'n tanden klapperden.

(76) WEERGEKEERD in het bureau van de magistraat, maten de twee mannen elkaar met de ogen. « Door mijn dochter te redden, graaf de Monte Cristo, heb je de afgrond onder mijn voeten geopend. Je heb me bewezen dat ik een moordenares tot vrouw heb... Ben jij misschien een instrument in handen van het noodlot ? » — « Ja, dat ben ik inderdaad. Ik zou veel harder hebben kunnen optreden, indien ik geen medelijden met je had. » Plotseling sprong de Villefort overeind en stotterde : « God ! Waar heb ik die stem nog gehoord ? Iets in die stem herinnert me aan vreselijke ogenblikken, die ik lang geleden heb doorgemaakt.

(77) DRIE en twintig jaar geleden hoorde je mijn stem voor de eerste keer en dat was te Marseille. Je hebt me toen veroordeeld tot een langzame, vreselijke dood, Villefort ! Ik ben de geest van een ongelukkige, die jij levend begraven hebt in het sombere kasteel van If. Aan de geest die uit het graf opstond, schonk de Heer het masker van de graaf van Monte Cristo. Hij schonk hem goud en diamant om te verhinderen dat zijn wrede rechter hem dadelijk zou herkennen. »

Maar, wie ben je dan? Wie ben je dan? » mompelde de magistraat, die als versteend was van schrik. « IK BEN EDMOND DANTES ! »

(78) DIE naam bracht Villefort zodanig in de war dat hij gedurende enkele ogenblikken geen woord uitbrengen kon. Z'n blikken waren als vastgeschroefd op het gelaat van Monte Cristo. « Edmond Dantès, stamelde hij, Edmond Dantès ? Ja, ik voel dat God je tot mij gezonden heeft. Je bent mijn straf. » De strenge, waardige magistraat verborg zijn gelaat in beide handen en liet z'n tranen vrije loop. Monte Cristo keek zwijgend toe en liet zich dan terug naar huis voeren. « Villefort is gestraft, dacht hij, nu moet ik nog afrekenen met Danglars en Fernand. Zij ook zullen hun verdiende loon krijgen !

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Chloro hoorde revolverschoten en is er van overtuigd dat zijn vriend Torpedo gedood of gewond werd. Hij besluit zijn vriend te helpen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

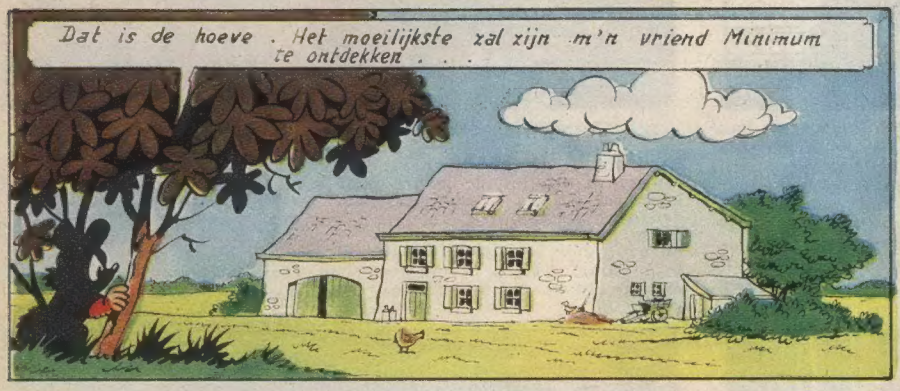

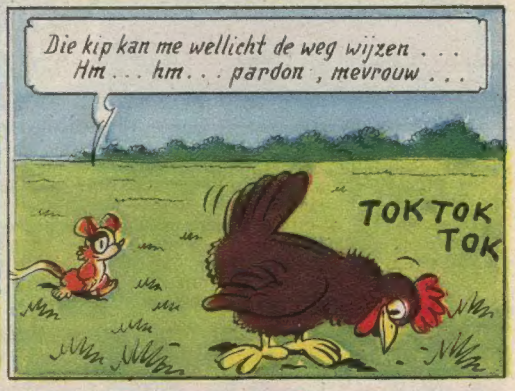

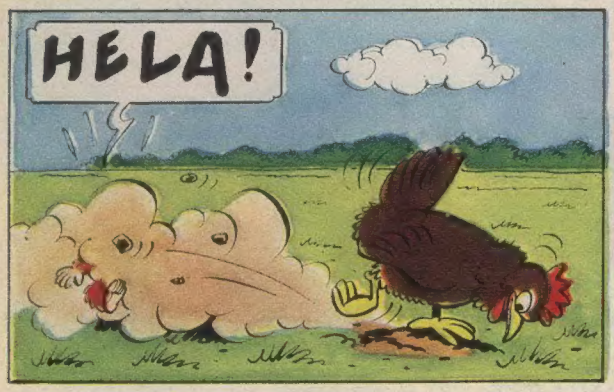

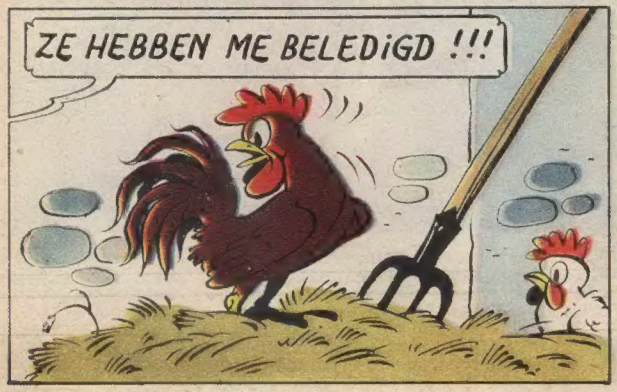

(Wordt voortgezet.)

HET GEHEIM VAN DE MAN IN HET ZWART

Avonturenroman van Hendrik Vernes. — Geïllustreerd door Ref.

Fred ontdekte het kerkhof van de dinosauriërs, het doel van hun tocht. De geleerden vallen echter in handen van Grosjak, de geheimzinnige man in het zwart, die hen reeds achtervolgt van bij hun aankomst in Centraal Amerika.

HET GEHEIM VAN HET VERLOREN DAL

DE laatste woorden van de man in het zwart klonken zo hatelijk en dreigend, dat Fred Leslie er van huiverde.

— Wij geven geen snars om je geheim, Grosjak, antwoordde hij en trachtte zijn stem een beheerste, rustige toon te geven. Al wat we je vragen, is dat je ons vrij laat en in staat stelt naar Santa Coïmbra terug te keren.

De man in het zwart schudde het hoofd.

— Neen, dat is thans onmogelijk. Jullie weten natuurlijk nog heel weinig over mij, maar wat jullie weten is toch genoeg om, eens vrij, een bestendige bedreiging voor mij te vormen. Ik moet jullie dus gevangen houden. Ik kon jullie dadelijk laten neerschieten maar, zoals ik reeds zei, heb ik jullie nodig. Jullie kunnen me helpen m'n taak te vervullen.

MAAK die heren vrij, zei hij tot z'n helpers, en kijk goed of ze geen wapen meer op zich dragen.

Twee kerels legden hun mitraillette op de grond en naderden de gevangenen. Ze sneden de koorden los en tastten de geleerden zorgvuldig af. Ze konden niets ontdekken. Dat was trouwens ook niet mogelijk vermits Leslie, Blaines en Siburg door hun eigen dragers van hun wapens waren beroofd. Blaines ging toen op de knieën zitten en begon ijverig de rotsachtige bodem af te zoeken. Plotseling slaakte hij een kreet van vreugde, sprong overeind en klemde iets in de vuist... Als door een veer bewogen sprong Grosjak in zijn richting, stak hem de loop van z'n mitraillette onder de neus en bulderde :

— Laat dat vallen ! Laat dat vallen !... Laat dat vallen, versta je me !

Zeer verrast opende Blaines z'n hand en daarin blonk niet een of ander gevaarlijk wapen, doch doodeenvoudig een monocle.

— Die heb ik verloren toen de Indianen me op het lijf sprongen, zei Blaines, en ik hoop, mijnheer Grosjak, dat u me van dit onontbeerlijk ornament niet zult willen beroven.

De man in het zwart grinnikte.

— Een monocle kan niemand kwaad doen, zei hij.

Met de loop van z'n mitraillette wees hij naar de ingang van de kuil, waarover reeds het zachte roos van de eerste ochtendschemering hing.

— Kom, we moeten opstappen. Heren, vergeet het niet : bij de geringste poging om te vluchten zullen we niet aarzelen jullie neer te schieten.

Fred wees naar de bagage van z'n expeditie en vroeg :

— Moeten we dat allemaal achter laten ?

— In ieder geval hebben jullie dat niet meer nodig, antwoordde Grosjak schouderophalend. Waarom dus dat nutteloos gewicht mee sleuren ?

Steeds bedreigd door de mitrailletten stapten Fred en zijn vrienden naar de uitgang van de kuil. Toen ze er bijna waren, bleef Blaines eensklaps staan en keerde zich om :

— Waar breng je ons heen ?

— Waar ik jullie breng? Naar ginder. Naar het dal aan de overkant van het meer. Het is daar dat ik m'n nest heb gebouwd. O je zult zien, het is een ideaal vacantieoord !

★

HET regende al uren aan een stuk door. De regen viel dicht en zwaar en het scheen wel alsof er nooit een einde zou aan komen. Het was heel waarschijnlijk het begin van het regenseizoen, dat dit jaar ongewoon vroeg inzette.

Nadat ze rond het meer was gegaan, kwam de kleine karavaan op de top van een natuurlijke afdamming die het meer van het dal scheidde. Het leek wel of Grosjak zich over iets zorgen maakte. Hij keek voortdurend naar het water van het meer. Leslie kende de reden van die bezorgdheid. Indien de regen het water van het meer abnormaal deed stijgen, was er kans dat de natuurlijke dijk onder de toenemende druk begaf en het dal, waar Grosjak zijn tenten had opgeslagen, overstroomde.

Tevergeefs poogden Blaines, Siburg en Leslie de dichte, grijze gordijn die het dal omsloot te doorboren; ze konden geen enkel detail onderscheiden.

Eindelijk kwamen ze aan het einde van de afdamming en zetten voet op vaste grond. Plotseling hield de regen op en de zon, die tot dan toe achter dikke wolken verscholen zat, verlichtte de hemel. Het dal strekte zich nu over ongeveer tien kilometer, voor hen uit. Het was aan alle zijden ingesloten door dicht begroeide hellingen. Ongeveer in het midden van een van die hellingen, een pas ontboste strook grond waarop een reeks grote bungalows omringd van banaanbomen waren neergezet. Dat waren ongetwijfeld de woningen van Grosjak en zijn handlangers.

★

LESLIE was eerder teleurgesteld. Hij had gemeend de schuilplaats van een menseneter te ontdekken, en zag niets anders dan een hacienda, een zoals er duizenden over Centraal Amerika verspreid lagen. De man in het zwart die naast Leslie liep, scheen de teleurstelling van zijn gevangene te bemerken want hij zei :

— Je verwachtte je aan een grootser schouwspel, professor ? Een paar huizen tegen de flank van de helling gebouwd, is dat nu heel het mysterie ? Is niet eens de moeite ! Ik dacht dat je verder zou zien dan het puntje van je neus, professor Leslie. Kijk eens naar het uiteinde van de vallei... Fred keek in de richting door de man in het zwart aangewezen en merkte, dat er daar heel eigenaardige constructies oprezen. Men zou gezegd hebben dat het metalen driepikkels waren op een basis van metselwerk.

— Waartoe mag dat dienen ? vroeg Leslie zich af.

Dan pas zag hij de lange zilverachtige spillen, die naast de driepikkels op de grond stonden, en plotseling was het hem duidelijk : die vreemd uitziende driepikkels waren niets anders dan lanceerrampen voor raketten. Maar voor welke duistere doeleinden zouden die raketten gebruikt worden ? *Daar lag ongetwijfeld het hele geheim van de man in het zwart besloten...*

(Wordt voortgezet.)

Het regende uren aan een stuk door. De regen viel dicht en zwaar alsof er geen einde zou aan komen.

VOLGENDE WEEK: DE CLANDESTIENE BASIS

DE ANACONDA

WANNEER een Indiaan van Brazilië of Peru op wandel gaat langs de boorden van stroom, rivier of moeras en niet meer naar huis terugkeert, dan is heel de stam, waartoe de Indiaan behoort, het er dadelijk over eens dat de ongelukkige door een « panghi » werd opgegeten. Men denkt er geen ogenblik aan, dat hij bij het zwemmen misschien door een kaaiman werd aangevallen en gedood of heel eenvoudig per ongeluk in de stroom viel en verdronk. Neen, het is de « panghi » die schuldig is. Altijd en overal heeft de « panghi » het gedaan.

DE « panghi » of waterboa is niemand minder dan de anaconda, een reuzenslang die van tien tot twaalf meter lang kan zijn. De Indianen beweren dat ze er reeds gezien hebben die nog langer zijn. Ze is olijfgroen van kleur met bruine vlekken en het is heel moeilijk haar tussen het groen te onderscheiden, waarmee ze volledig versmelt. In tegenstelling tot de boa, die zich meestal in de bomen ophoudt en zelden te water gaat, vindt men de anaconda meestal in het water en minder vaak in de bomen. Ze zwemt diep onder water en je ziet alleen haar ietwat uitpuilende ogen als een periscoop boven steken. De anaconda is niet giftig, ze versmacht haar slachtoffers en breekt hen de beenderen in enkele seconden tijd.

EEN STIER PER MAALTIJD !

DE anaconda is een bestendig gevaar voor alle dieren van de jungle. Ze durft jaguars aan, blijft de gevreesde kaaiman de baas en, volwassen, schrikt dit reuzenserpent er zelfs niet voor terug stieren aan te vallen ! Wanneer de runderen aan de oever van de stroom komen drinken, dan zwemt de waterboa er ongemerkt naartoe, werpt zich onvervaard op een van die grote, sterke dieren, omstrengelt het en trekt het mee in het water, waar het verdrinkt.

Op zekere dag scheepte men aan de oever van de Putomayo stieren in die naar de stad moesten gevoerd worden. Een stier gleed uit en viel in het water. Alvorens men de tijd had het dier op te halen, knakte de koord, waarmee het aan de sloep was vastgebonden, af alsof men ze met een bijl had doorgehakt... De stier werd mee naar het midden van de stroom gesleurd en verdween. Iedereen wist onmiddellijk dat dit het werk van een reusachtige anaconda was. Om dit touw door te breken alsof het een draad was en een stier te verdrinken, zonder die ook maar de tijd had gekregen zich te weren, moest het inderdaad een slang van respectabele afmetingen zijn !

Maar dat was natuurlijk nog niet het einde van de stier. Hij werd door de anaconda op de oever gesleept, zijn beenderen werden gebroken, z'n lijf wat uitgerokken en afgeplat, met speeksel bestreken en ingezwolgen. Onnodig te vertellen dat het erg lang duurt vooraleer de anaconda met die maaltijd klaar is.

HET IS MOEILIJK ZE TE VANGEN

WANNEER de anaconda haar prooi verteert, en dat kan dagen duren, ligt ze als levenloos op de oever en wanneer men haar aldus vindt en over het nodige personeel beschikt, is het mogelijk haar te vangen. Wil men een anaconda van zes à zeven meter in een hok zetten, moet men met z'n vijven zijn : een man voor de kop, een voor de staart en drie om het lijf op te tillen. Wie de kop te dragen krijgt, moet oppassen want heeft de anaconda geen gift, ze beschikt over vreselijk scherpe tanden ! Dat charmant beestje kan je natuurlijk niet in een bokaaltje houden en in de dierentuin bezit men zelden exemplaren die langer zijn dan vier à zes meter.

ALLEEN DE TAPIR IS STERKER

INDIEN men de Indianen van Zuid-Amerika mag geloven, dan zou alléén de tapir de anaconda baas kunnen. Door zijn gewicht is de tapir inderdaad het sterkste wild dier van Zuid-Amerika. Wanneer een tapir door een anaconda aangevallen wordt, aldus de Indianen, dan maakt hij zich zo dun mogelijk. Wanneer de reuzenslang zich helemaal rond hem gedraaid heeft, maakt hij zich dik (in de letterlijke betekenis van het woord !) hij blaast z'n longen op, zet z'n spieren uit. De waterboa, die de tijd niet kreeg haar omhelzing losser te maken, moet het duur bekopen want haar ruggewervels breken en ze valt als een vod neer. De tapir geeft haar dan nog een paar flinke slagen op haar kop en de anaconda is er geweest. Jammer genoeg, was nog geen geloofwaardig geleerde getuige van de strijd tussen tapir en waterboa en moeten we ons houden aan hetgeen de inboorlingen vertellen.

WAARHEID EN VERDICHTSEL

VAN Panama tot Argentinië vertelt men over een monster dat soms uit het water opduikt en een prauw met al z'n inzittenden mee naar de diepte sleurt. Nabij de rio Putupayo is er een meer waarin zo'n monster spookt. Het zijn vissers die het ontdekten toen ze op zekere dag met de harpoen op visvangst waren. Heel zacht, om de vis niet te doen schrikken, gleden ze met hun prauw over het water en plotseling dook er voor hen een monster op met een slangenkop breder als hun boot... Ondanks hun vreselijke angst waagden ze het toch die kop beter te bekijken en ja, waarachtig het was een enorme waterboa ! Het monster staarde hen met koude blik aan maar had waarschijnlijk geen honger, want het verdween... De vissers zijn echter nooit meer naar dat meer teruggekeerd !

Jagers, vissers en zeelui overdrijven wel eens, dat is een bekend feit. Indiaanse vissers zullen wel geen uitzondering maken op de regel. Toch zijn er veel getuigenissen van enorme anaconda's en het zal wel waar zijn, dat er reusachtige exemplaren leven. Alle Indianen zeggen dat de waterboa mensen aanvalt en opeet, maar ook daar menen vele natuurkundigen dat de Indianen overdrijven. Wat echter zo vast staat als een paal boven water, is het feit dat de Indianen het vlees van de anaconda eten en er duim en vingeren aan aflikken !

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

Robrecht werd ontvoerd door hertog Corsiani. Johan zwoer de knaap te redden en verzint een krijgslist om door te dringen tot in het kasteel...

(Wordt voortgezet.)

DE KAAIMAN EN HET MEISJE

EEN meisje zien vechten met een kaaiman, en dan nog met haar blote handen, dat is wel geen alledaagse gebeurtenis! Wanneer men aan een ontmoeting denkt met een kaaiman, denkt men natuurlijk ook aan een geweer van groot kaliber, en dan nog een automatisch, bij voorkeur...

Wel de sensationele foto's die we hier publiceren, bewijzen je dat men ook ongewapend een gevecht kan aangaan met een kaaiman.

De Seminolen — een Indianenstam, die in de moerassen en woestijnen van Zuid-Florida (U.S.A.) leeft — kent de kaaiman sinds eeuwen, en hun geliefkoosde sport is het judogevecht met dit beestje. Deze sport wordt niet alleen beoefend door sterke jongens, maar tevens door flinke meisjes! Het meisje Sadie, is een van de handigste in het vechten tegen deze lieve diertjes...

ONDERSCHRIFTEN VAN DE FOTO'S

1. Sadie houdt de muil van het monster met beide handen gesloten, terwijl ze met haar voet de staart en één poot van de kaaiman (wiens staartslagen verschrikkelijk zijn) in bedwang houdt.

2. Het ogenblik is gekomen om het monster op zijn rug te werpen. De kaaiman schijnt het spelletje niet aangenaam te vinden, en Sadie heeft al haar kracht nodig om hem op zijn rug te krijgen.

3. Na verschillende vruchteloze pogingen is zij er eindelijk in geslaagd: zij heeft het dier onbeweeglijk gekregen. Je zult natuurlijk wel opmerken dat zij het diertje, veiligheidshalve, goed de muil gesloten houdt.

4. En hier is dus de demonstratie van een oud trucje: men houdt de kaaiman tegen de grond, alleen met de kin, maar men lost natuurlijk noch de poten, noch de muil!

5. Sadie wil haar beestje helemaal alleen weg brengen, maar dat is geen klein bier! zij slaagt er niettemin in, want Seminolenmeisjes zijn niet de eerste de beste!

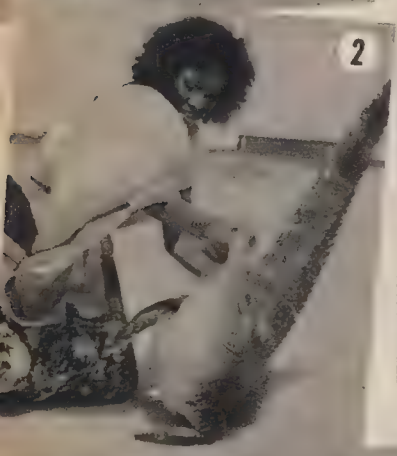

DE AVONTUREN VAN POLOCHON, DE MODELKAMPEERDER

Dit verhaal wordt je aangeboden door GOVERNOR, de belangrijkste fabriek van sport- en kampeermaterieel.

(Wordt vervolgd)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

De chef van de bandieten zwerft opgewonden rond het veldkapelleke. Maar de mysterieuze Uranus, op wie hij wacht, verschijnt niet...

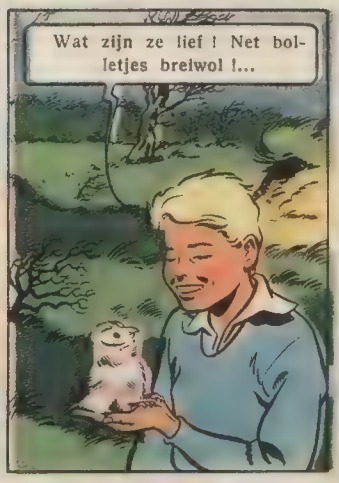

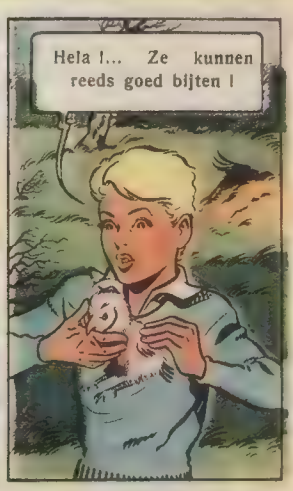

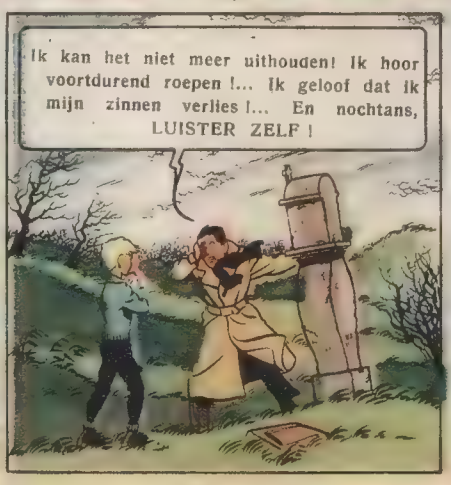

REGENDROPPELS...

Een verhaal van Alfred GERARD
Geillustreerd door TIBET

TOEN ik vorig jaar mijn verlof doorbracht in Provence (Zuid-Frankrijk) ontmoette ik daar een van die typische Provençaalse boeren, zoals de bekende Franse schrijver Alphonse Daudet die o.a. in zijn « Lettres de mon Moulin » — die zo pas verfilmd werd door Marcel Pagnol — heeft getekend. M'n Provençaalse vriend heet monsieur Broquizon, en ik laat hem nu aan het woord :

JULLIE mensen uit het natte Noorden, denken altijd dat hier in het Zuiden de zon alle dagen schijnt. Er valt hier in de streek van Avignon wel minder regen dan in de Jura of aan de Noordzee, maar wanneer het bij ons begint te regenen, wel dan zet de hemel al zijn sluizen open, en heeft men de indruk dat wij geen dubbel, maar driedubbel rantsoen krijgen ! Het regent waarlijk pijpestelen..

Verleden Maandag is er mij wat overkomen ! De zon had de hele dag glorierijk geschenen, maar 's avonds, rond negen uur, werd de hemel overtrokken, en enkele minuten later begon het zó hard te regenen, dat men zou gaan denken zijn : dat duurt tot het einde van de wereld !

Maar ja, wat wil je als de mensen uit de streek hier iedere Zondag processie houden om wat regen te krijgen... Wanneer sint Pieter hun gebeden verhoort, dan doet hij het ook goed.

Het ergste van al voor mij was, dat ik mij op dat ogenblik op de baan naar Carpentras bevond, en er zo ver men zien kon, geen huis, of zelfs geen hut te bespeuren viel... De wind had mijn regenscherm reeds omgeslagen en ik voelde het water zo door mijn klederen zijpelen. Ik moest vóór tien uur te Carpentras geraken, om daar de trein van half elf te halen naar Avignon

Ik moet je bekennen, dat ik wat laat vertrokken was. Ik had die namiddag met m'n vrienden « petanque » (1) gespeeld, en voortdurend verloren, en voortdurend herbegonnen, om toch het verloren geld weer te winnen... Het partijtje was voor mij slecht afgelopen, want m'n vrienden hadden diep in mijn beurs gezeten

(1) Bolspel zonder kegels dat vooral in Zuid Frankrijk wordt gespeeld en aan ons knikkersspel doet denken

★

In normale omstandigheden kan ik de jonge kerels niet verdragen, die in iedere bocht van de baan staan met opgeheven vinger om de automobilisten te vermurwen en zich gratis te laten vervoeren Je moet niet denken dat die kerels geen geld op zak hebben ! Wel nee, zij hebben wel geld om de trein of de bus te nemen, maar zij willen het liever aan wat anders besteden.

Wanneer men op een avond, en in de volle regen een weg moet afleggen, dan begrijp ik dat men tracht te liften. Trouwens, dat moest ik verleden Maandag zelf wel doen.

Maar de eerste auto die voorbijkwam, maakte mij nog natter dan ik al was

De tweede reed mij bijna omver

En de derde maakte zelfs een onfatsoenlijk gebaar met de hand

Ik gaf het niet op en liet geen auto voorbij rijden, zonder mijn duim op te steken met het vriendelijkste lachje waartoe ik mij, spijts mijn triestige situatie, in staat voelde. Ik kon mij niet weerhouden de chauffeurs naar de duivel te wensen, die daar knusjes in hun auto zaten en zich niet wilden bekommeren om een arme, nat geregende voetganger. Die kerels, verdienen toch niet met een wagen te mogen rijden, wanneer zij zo weinig naastenliefde in hun body hebben...

De pijpestelen vielen steeds talrijker en dikker. Ik vroeg mij af, of ik op den duur niet naar Carpentras zou moeten zwemmen...

Had ik ook maar een autootje, zoals al die schurken, die me hier in vliegende vaart voorbijsnorden !

Ik, ik zou stoppen voor alle voetgangers die ik zou kunnen mee nemen. Wat helpt het dat de pastoor aan de mensen de legende van de goede Samaritaan vertelt, indien zij nooit Samaritaan willen zijn, wanneer de gelegenheid zich voordoet...

Mijn humeur was onder nul gezakt: kletsnat en razend, omwille van al die egoïstische automobilisten.

Op het moment dat ik waarlijk de wanhoop nabij was, gebeurde het mirakel...

Er kwam weer een auto aangesnord. Een grote nieuwe wagen ! Ik stak weer mijn hand op, maar zonder veel overtuiging, en zie : de auto stopt, een hand maakt vriendelijk de achterdeur open, en de chauffeur nodigde mij uit in zijn goed verwarmde wagen plaats te nemen

U is tenminste een vriendelijke man, zo ik. Ik dank u hartelijk, mijnheer ! U weet nog wat een evennaaste is

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

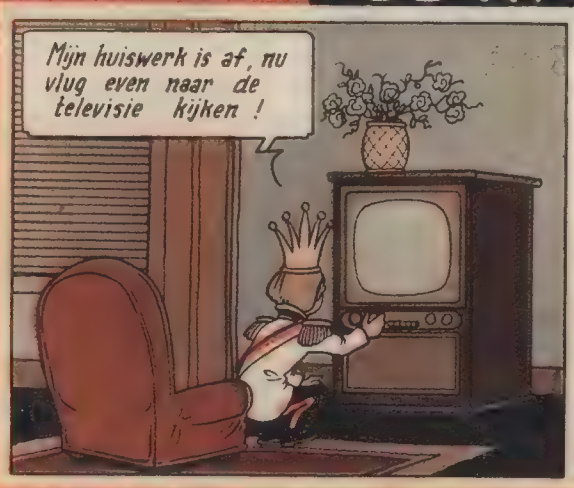

— Tot uw dienst, mijnheer, antwoordde de anderen. Waar gaat u heen ?

— Kan u mij naar Carpentras brengen ?

— Ja zeker ! Waar wilt u zijn te Carpentras?

— Aan het station.

— Goed, mijnheer !

En ik liet mij in de zachte kussens vallen, en slaakte een zucht. Ik voelde mij weer verzoend met heel de mensheid. Er waren misschien niet veel goede mensen meer, maar er zijn er dan toch nog enkele, zoals deze nette, jonge automobilist met zijn mooie wagen. Ik dacht bij mijzelve, dat is waarschijnlijk een zoon van een rijke industrieel, een goed opgevoede jongen, want hij praat niet veel.

Bij het verlaten van het volgende dorp, stond in de bocht van de baan een andere voetganger, een jonge kerel nog die ook de duim in de hoogte stak. Ik dacht toen dat mensen met je wagen meenemen, soms gevaarlijk zijn kan, want je weet toch nooit wie je mee neemt, en je leest zo veel van die gangsters die chauffeurs overvallen en hun geld en hun wagen stelen...

Ik mag nog van geluk spreken dat die mijnheer mij mee genomen heeft, want deze jonge kerel ziet hij niet eens staan. Maar ja, ik ben toch al een man van jaren, en zie er heel wat ernstiger uit dan de jonge man van wie men niet met zekerheid kan zeggen of hij maar wat bohème, ofwel een echte schurk is.

★

IN zo'n mooie wagen rijden door de regen, en dan nog met een vriendelijke chauffeur die je niet met allerlei vragen en verhalen verveelt dat is toch aangenaam ! Dat laat je zo eens voelen hoe gelukkig die kapitalisten zijn, dacht ik bij mij zelf, toen wij Carpentras bereikten. Ik had op mijn beurt medelijden met al de voetgangers die langs de huizen schoven, want het regende nog altijd zo hard het regenen kan.

Ha, daar zag ik het station, en de wagen reed plechtig voor het perron. De chauffeur sprong er uit, en hij kwam zelfs de deur open maken en hielp mij uitstappen ! Ik had reeds een hele tijd zitten piekeren om een mooi bedankingsformule te vinden maar nu viel er mij niets te binnen en ik kon niets anders zeggen dan

— Mijnheer, u is wel zeer vriendelijk geweest... Ik dank u zeer hartelijk

— U hoeft mij niet te danken, mijnheer, zei de nette chauffeur. Het is 600 frank zonder drinkgeld

WARM WEER... ...EN JE HEBT DORST...

DUS

moet je drinken. Naast het fijne tafelbier PILSBERG krijg je thans nog twee lekkere, verfrissende drankjes :

American Orange Drink

en het Spuitwater

JU'CY WHIP

Beiden geven je de KUIFJE'S BON toe. Dank zij deze producten kan je nog vlugger een groot aantal Kuifje's punten sparen. De Kuifje's bons van onderstaande voedingswaren knip je vanzelfsprekend reeds uit !

Biscuits, Chocolade en Toffees.	VICTORIA
Bleuette, Gouda en Crème de Gruyère.	SKI & FRANCO-SUISSE
Deegwaren.	TOSELLI
Prinsor, Ina, Chocosweet, Palmex en Kuifje's zeep.	PALMAFINA
Confituur en Diepgekoelde Groenten Frima.	MATERNE
Sausen, Azijn, Kruiden, Fruitsiroop.	HORTON
Beschuiten in pakjes Heufria en Heudebert.	HEUDEBERT
Siroop Prince de Liège en Prosmans.	PROSMANS
Maïsbloem, Pudding, Baking Powder en Gevanillineerde Suiker.	PANA
Verse, Gesteriliseerde en Gepralineerde Melk, Yoghurt, Babeurre.	NOSTA

Stuur je bons naar KUIFJE, Dienst T, Lombardstraat, 24, Brussel of ruil ze om in de warenhuizen INNOVATION.

VOEG DEZE BON BIJ JE COLLECTIE

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Blyton springt uit zijn vliegtuig, nadat hij dit regelrecht op de « Blauwe Driehoek » van Dan Cooper afstuurde...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

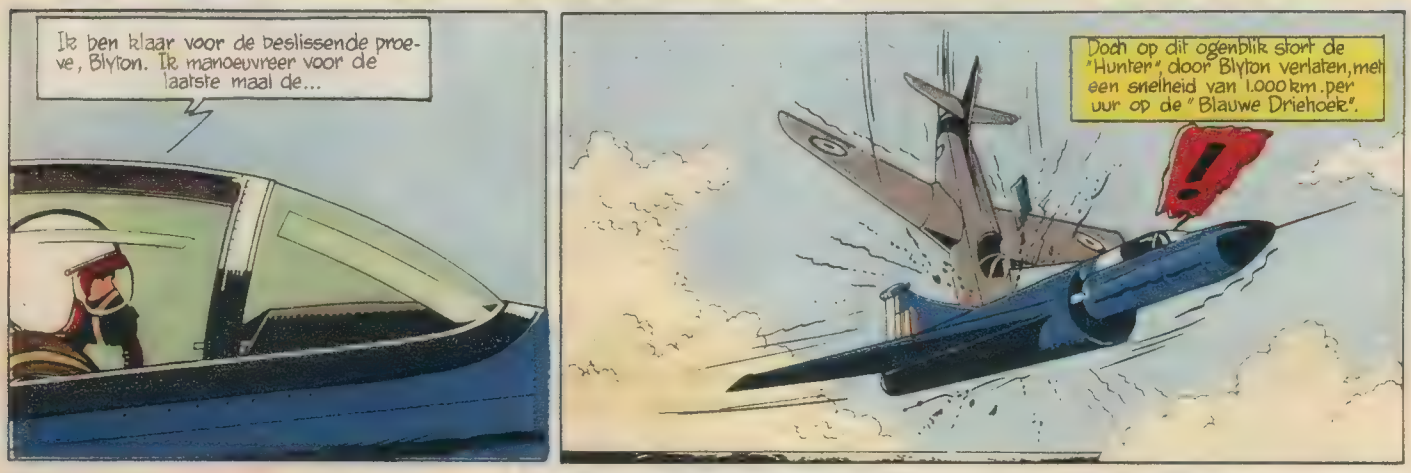

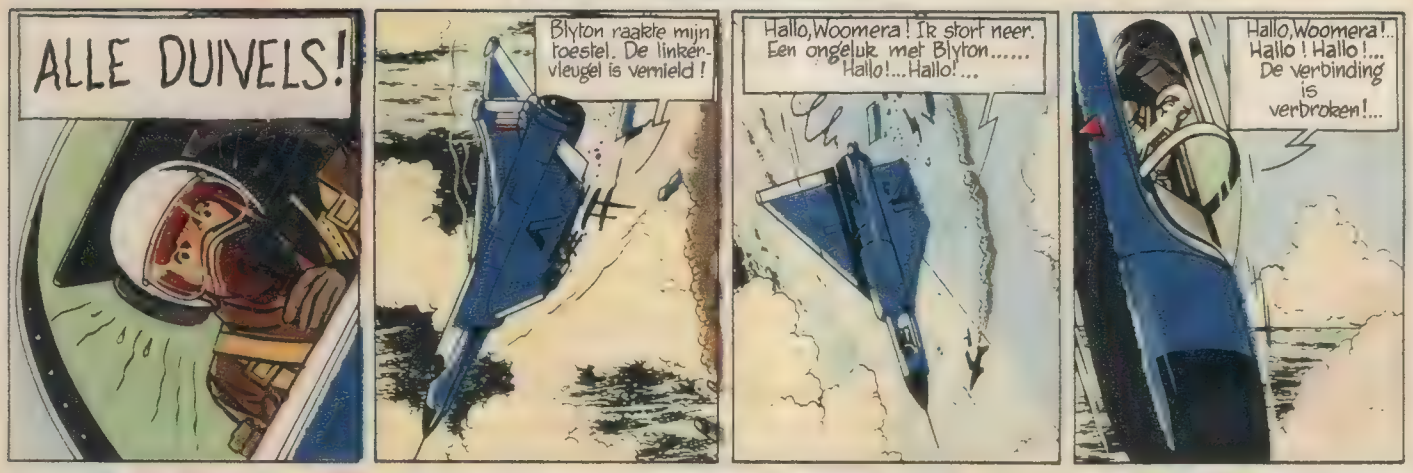

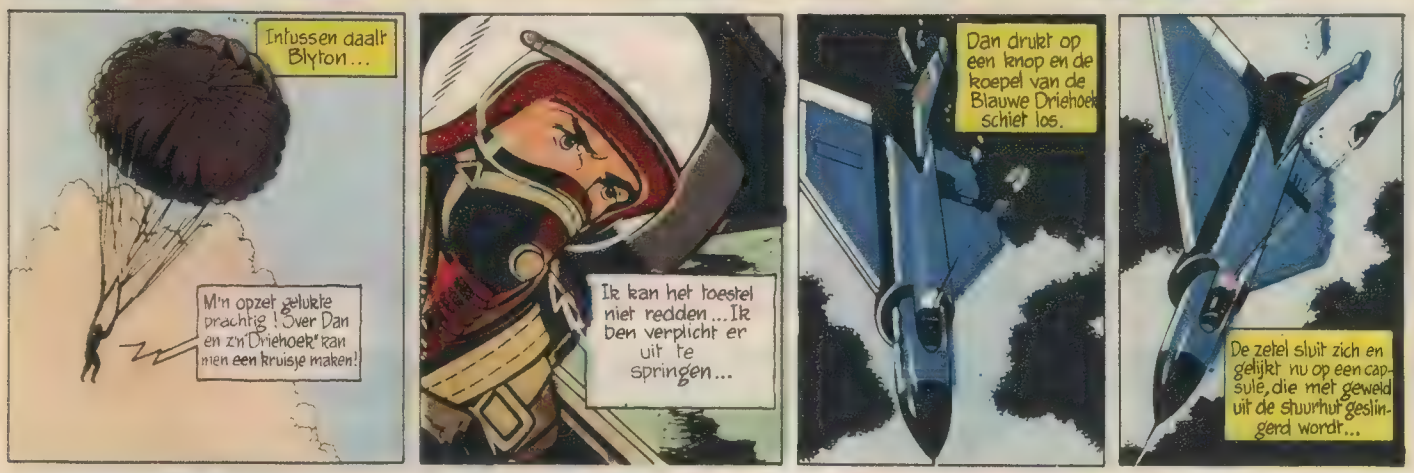

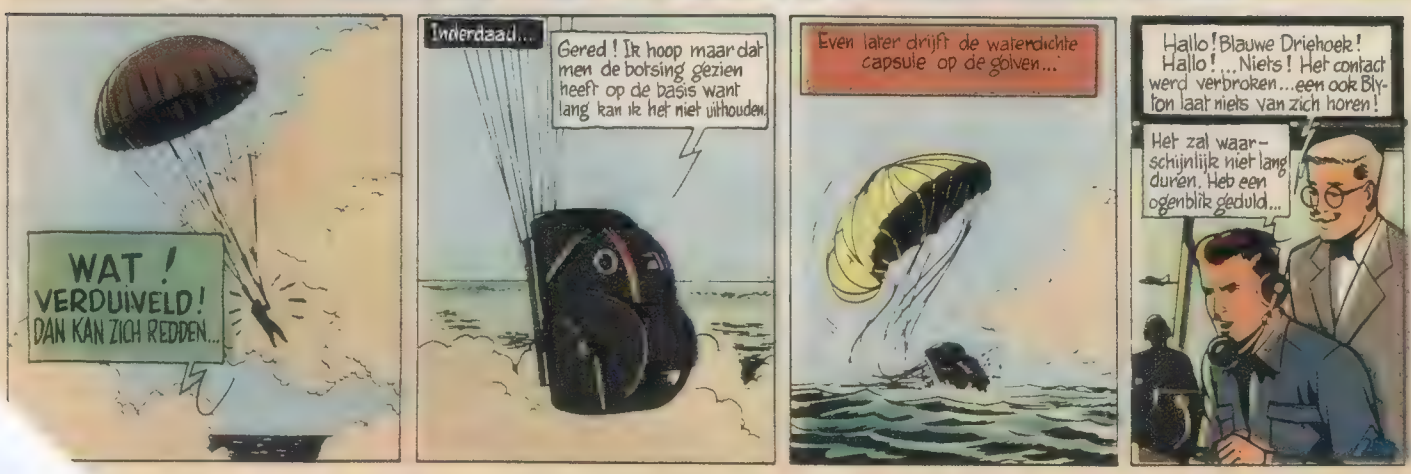

(Wordt vervolgd.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De kleine Tonin, die graag voor Marsbewoner speelt, beweert de man die bij Lambik een diefstal pleegde, ontdekt te hebben...

Wordt vervolgd

DE POS

EI, EI... WAT ZIT ER IN DAT EI?

LANG voor het woord « vitamine » mondgemeen was, wist de mens dat het ei een hoge voedingswaarde heeft en onontbeerlijk is voor het menselijk gestel. Sedert de oudste tijden wordt het ei aanzien als bron van kracht en als onfeilbaar geneesmiddel. Het is daarom dat het vooral werd (en wordt) gegeten bij het begin van de lente. Alle eieren zijn eetbaar mar dit wil niet zeggen, dat wij ze allemaal op onze tafel zouden wensen! De mensen die langs de Nijl wonen en de Indianen van Zuid-Amerika zoeken krokodilleneieren en slurpen ze gretig uit. Slangeneieren zijn in de tropen zeer gegeerd, echter niet zo zeer om de honger te stillen, maar om allerlei kwalen te genezen of als voorbehoedmiddel tegen een heleboel ziekten. Vermits het slangengift, dat dodelijk is, in de handen van de dokter een geneesmiddel wordt en dus een helende werking heeft, is het mogelijk dat er in slangeneieren iets goeds steekt maar zeker in het feit, dat er een goed deel bijgeloof aan vast zit. Er zijn Europese lekkerbekken die graag kievietseieren eten. Hoe is 't mogelijk ? Om ze te eten moet men ze immers roven (wat officieel verboden is) en wie, die de grappige kieviet ooit heeft gadegeslagen, kan dat over z'n hart krijgen ? Over struisvogeleieren hebben we al vaak gehoord. Het ei van de Afrikaanse struisvogel weegt zo maar eventjes anderhalve kilo ! Weet je dat je in één struisvogelei 8.300 kolibri-eitjes kan leggen ? Het kleinste vogelei van onze gewesten is dit van het goudhaantje (de kleinste vogel van Europa die bij voorkeur in dennebossen woont) en weegt nauwelijks 34 centigram.

Nederland is het dichtst bevolkt land ter wereld!

UIT het jaarboek van de Verenigde Naties blijkt dat de bevolkingsdichtheid van Nederland in 1954 van 320 tot 324 per km2 gestegen is. Daarmee verstevigt Nederland zijn positie als dichtst bevolkt land van de aarde. Ter vergelijking citeren we: Engeland 292 inwoners per km2; België 288; West-Duitsland 200; Luxemburg 118; Frankrijk 78.

LEVE DE KAALKOPPEN!

HOE vreemd het ook mag klinken, in Amerika blijken de kaalkoppen fier te zijn op hun blinkende knikker. Er bestaat aan de overzijde van de Oceaan zelfs een orde van de « Kale Arenden », die ieder jaar rond Kerstmis bijeen komt te New York, en waarvan de leuze luidt: « Alle kaalhoofdigen zijn fier op hun schedel ! »

Ieder jaar worden op het einde van het congres de namen van de ereleden uit heel de wereld geproclameerd. Op deze lijst komen onder meer voor: Winston Churchill, Eisenhower, Montgomery, Cecil B. de Mille, enz. Deze kaalhoofdigen hebben zelfs een haarwater in omloop gebracht dat « Stay Bald » (Blijf Kaal) heet. Wij vrezen dat deze fiere kaalhoofdigen slechts een minderheid vormen. Over het algemeen ziet de man die z'n haar verliest met ontzetting de dag tegemoet, dat er geen haartje zijn schedel meer versiert...

Deze prachtige reeks wagens vervoerde enkele weken geleden de bekende Italiaanse filmprinses die met haar gevolg een bezoek aan Brussel bracht.

Het menu van een dame

MEN zegt ons altijd dat de dames matiger zijn in het eten dan de mannen, want meer dan het sterk geslacht bekommeren zij zich om de slanke lijn. Wel, specialisten hebben niettemin uitgerekend dat een vrouw gemiddeld, in haar leven 5 kalveren, 8 zwijnen, 10.000 eieren, 300 kippen, 4.500 kg aardappelen, 4.000 kg suiker en 2.000 kg vruchten, oppeuzelt...

Dit is een Amerikaans waterreactievliegtuig, zoals we er bij ons nog geen te zien kregen. Het type heet « Convair Sea Dart ».

GOEDE NACHT, BESTE LUISTERAARS...

MEN heeft ons altijd gezegd dat de Engelsen in alle omstandigheden hun koelbloedigheid weten te bewaren, en de meest flegmatieke mensen ter wereld zijn. Maar dan vergeet men dat de Oosterlingen de Britten op dat gebied overtreffen !

Zo kondgide de speaker van Radio Tokio onlangs tijdens zijn avondnieuwsberichten aan: « Men meldt ons een naderende cycloon. Men verwacht een aardbeving binnen de 24 uur... Met dit bericht beëindigen wij onze uitzending, en wensen u een goede nacht...

Vlamingen in Argentinië

DAT er Vlamingen leven in alle werelddelen, weet je wel. De meeste Vlamingen treft men aan in Noord-Amerika, Ierland, Frankrijk, Kongo en Argentinië.

De Vlamingen in Argentinië hebben op het einde van vorig jaar een eigen blad gesticht met name « De Schakel », in het Spaans « El Laza ». Het zal in het begin om de twee maanden verschijnen. In Buenos Aires, de hoofdstad van Argentinië, is er ook een bloeiend Vlaams gezelschapleven. Er bestaat er een Vlaams koor, een Vlaamse bibliotheek, en een toneelvereniging.

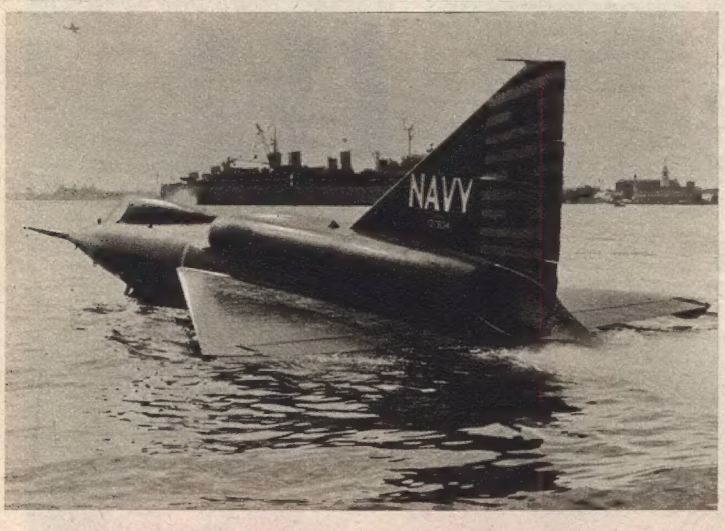

TELEVISIE IN KLEUREN

MOMENTEEL zijn er in de Verenigde Staten meer dan 500 T.V.-zenders in volle activiteit, en 150 in aanbouw. Al deze zenders zijn commerciële ondernemingen en behoren dus niet aan de Staat, zoals dit wel het geval is in de meeste Europese landen: België, Nederland, Duitsland, Frankrijk, enz. De meeste van deze stations behoren aan grote trusts. Zo heeft de Du Pont-trust niet minder dan 186 zendstations ! Deze trust verbruikt voor haar televisieuitzendingen per jaar 700 km. film, dat is zo veel als een van de allergrootste filmmaatschappijen van Hollywood.

In de Ver. Staten waren er begin 1955 34.000.000 gewone T.V.-ontvangsttoestellen, en 25.000 kleuren ontvangsttoestellen. Al de grote zenders zenden minstens enkele malen per week kleurprogramma's uit.

Wij kijken ook benieuwd uit naar de kleurtelevisie.

BERICHT VOOR DE DIEVEN

SINDS enkele tijd werd in de kathedraal van Metz volgend bericht aangebracht onder iedere offerblok:

« **Bericht aan de heren dieven.** De heren dieven worden vriendelijk verwittigd, dat de offerblokken van deze kathedraal iedere avond worden leeg gemaakt. Het is dus niet nodig dat zij hun talenten inzake het forceren van de sloten der offerblokken nog oefenen, want dat kan hen alleen nutteloos tijdverlies en moeilijkheden bezorgen. Wij verzoeken hen hiermee rekening te willen houden. »

Een gedeelte van de grot is ingestort over Pat Rick, Mass Tick en de schat van El Mocco...

PAT RICK EN MASS TICK in

 Vermits je van de cowboy's van TIBET houdt, zal je veel pret belev

TIJON

EEN VLINDER STOEIT IN DE ZON

GEEN wereld is zo merkwaardig als die van de insecten en we weten er nog heel weinig over. Wanneer we een vlinder in het zonnetje zien zitten, denken we dat de vlinder zulks uit louter plezier doet. Misschien is dat wel zo, maar er is ook een andere reden. Insecten zijn koudbloedige dieren en tot nogtoe heeft men gedacht, dat zij zich dus niet hoefden te beschermen tegen warmteverlies. De allerlaatste opzoekingen hebben bewezen dat dit niet waar is. Een vlinder bv. kan niet vliegen alvorens z'n lichaam een zekere temperatuur heeft (van 25 tot 36°). Het is daarom dat hij zich in de zon koestert. De nachtvlinders moeten de zonnewarmte missen en daarom klappen zij een tijdlang met de vleugels, alvorens op te stijgen en zij starten niet vooraleer hun inwendige temperatuur voldoende gestegen is. Ze doen dus net als een vliegtuig; immers geruime tijd voor het vliegtuig start worden de motoren aangezet. Je kan hen ook vergelijken met een sportsman die zijn spieren « voorverwarmt » door een tijdlang looppas-op-de-plaats te maken.

DE SNELSTE MAN TER WERELD

MISSCHIEN is de snelste man ter wereld een zekere John-P. Stapp, die op een basis van Nieuw Mexico af en toe proeven doet om te zien welke snelheid een mens kan uithouden. Deze proeven worden op de grond gedaan en niet meer in een tunnel, zoals vroeger, doch op rails die een lengte hebben van één kilometer. Een slede, aangedreven door raketmotoren, wordt daarop gezet en voortgestuwd met snelheden van 675 km tot 1012 km per uur. John Stapp laat zich vastbinden op de slede en vertelt nadien zijn indrukken. Soms kan hij dat niet meer want hij heeft reeds een paar keer 'n hersenschudding opgelopen, armen en benen gebroken, spieren gescheurd en het netvlies van z'n ogen beschadigd. Waarom deze proefnemingen? Om uit te maken welke snelheden de piloten kunnen uithouden en hoe men zekere kwetsuren, die een gevolg zijn van de snelheid, zou kunnen verhinderen.

EEN TOVERPOTLOOD

DE Amerikanen hebben een toverpotlood ontworpen : een fluorescent stiftje, waarmee men onzichtbaar schrijven kan. De tekst, met dit stif geschreven, leest men met Röntgenstralen.

GA JE MET VACANTIE...

VERGEET DAN NIET JE VENTIELBAL MEE TE NEMEN !

MICHELIN

Te koop in alle moderne winkels van Speelgoed- en Sportartikels

JE KAN GRATIS EEN CATALOGUS VERKRIJGEN BIJ

M. DESTREHEM

Handelsagent

Villegasstraat, 178, Strombeek-Brussel

Zou je niet vooraan in de cockpit van deze Convair F.102 willen zitten om het luchtruim te veroveren ?

DIT MOET JE WETEN !

● Rond het jaar 1500 bouwde Leonardo da Vinci reeds een helschroefvliegtuig.

Wat echter ontbrak was de... motor. Indien de motor er geweest ware, zou de geschiedenis van de moderne luchtvaart er beslist anders uitgezien hebben.

● Isaac Newton tekende in 1680 een stoomwagen, die aangedreven werd door een soort van straalmotor...

● In 1670 tekende Lana de Brescia een luchtschip en bewees mathematisch dat de bouw van dit luchtschip practisch mogelijk was. Als besluit van al zijn opzoekingen en zijn berekeningen schreef hij het volgende : « God zal de bouw van zulk een revolutionnair vaartuig niet toelaten. »

● Op 8 Augustus 1709 steeg Lorenzo de Gusmao te Lissabon op met een hete lucht-ballon van eigen maaksel en bereikte een hoogte van 70 meter !

WIE OUD WIL WORDEN MAG NIET DENKEN !

CHARLES MACK is honderd en drie jaar en daarmee de oudste burger van de U.S.A. Hij werd te Portland, waar hij woont, voor zijn honderd en derde verjaardag door familie, vrienden en kennissen gelukgewenst en de plaatselijke pers kwam er ook bij te pas. Een journalist stelde Mack volgende vraag : « Waarom, of om welke reden denk je dat je zo lang leeft ? » En Charles Mack antwoordde : « De meeste mensen zijn verstandig. Wie verstandig is denkt veel na. Denken brengt zorgen mee. Zorgen brengen zware ziekten en ziekten brengen de dood. Ik denk niet, ik ben daarvoor veel te dom en het is daarom dat ik langer leef dan andere mensen !

Waar zou dit stil stadspleintje liggen ? Het is een hoekje van Frans-Vlaanderen, maar het zou best aan deze zijde van de grens kunnen zijn want het stadsbeeld verschilt helemaal niet.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

De taxi, waarin Kuifje, Haddock en Bobbie plaats namen, slipte en kwam in het meer van Genève terecht...

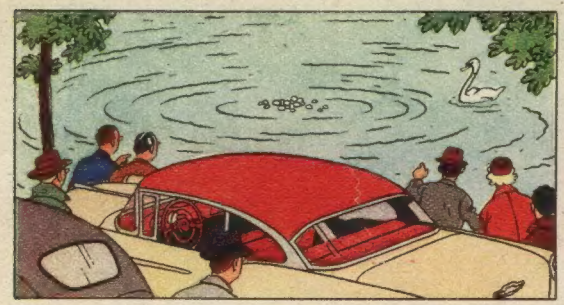

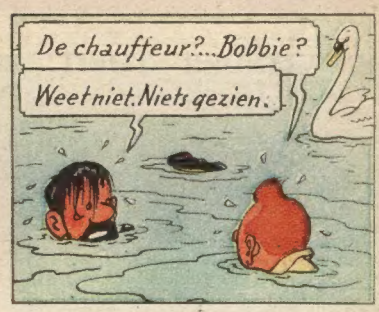

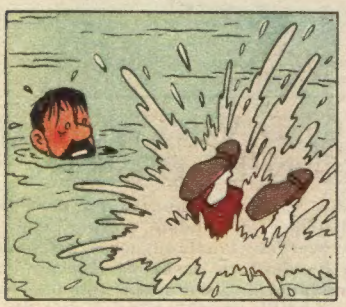

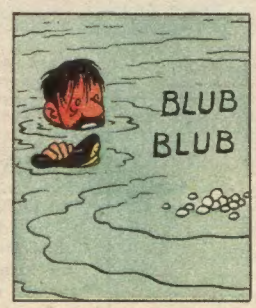

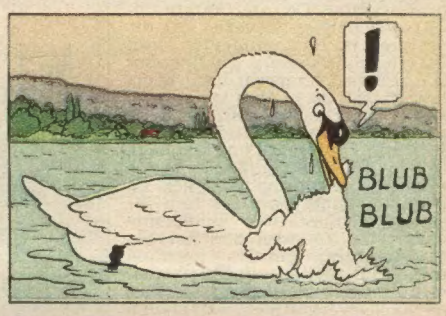

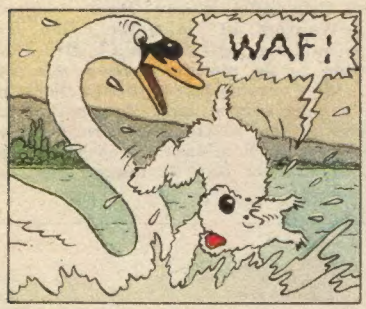

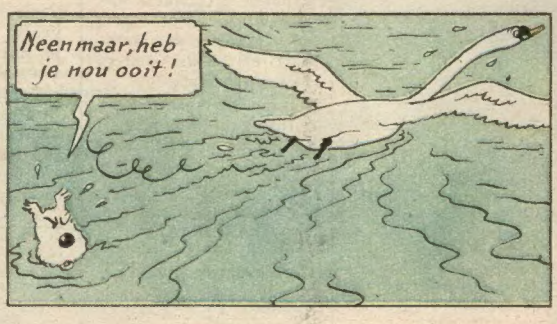

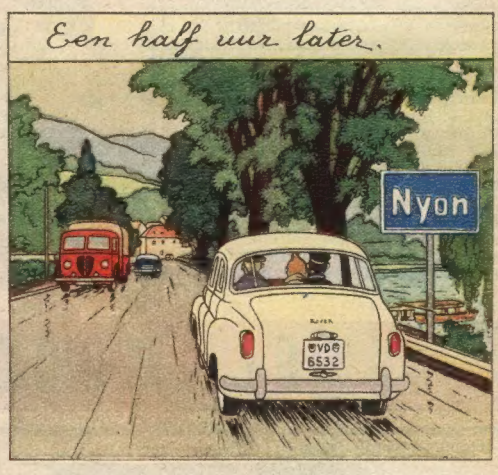

(Wordt voortgezet.)